

**Smlouva
mezi Svatým stolcem a Chorvatskou republikou
o právních otázkách**

Svatý stolec
a
Chorvatská republika

přejíce si upravit právní rámec vztahů mezi
Katolickou církví a Chorvatským státem,

odvolávající se, Chorvatská republika na normy
Ústavy, obzvláště články 40 a 41 ohledně náboženské
svobody a svobody svědomí, a Svatý stolec na dokum-
menty Druhého vatikánského koncilu a normy
kanonického práva,

přihlížejíce k nezastupitelné úloze Katolické církve
v procesu vzdělávání chorvatského lidu a její histo-
rické a současné roli v oblasti sociální, kulturní
a pedagogické,

vědomy si toho, že většina občanů Chorvatské
republiky přísluší ke Katolické církvi,

odvolávající se na mezinárodně uznávané zásady
o náboženské svobodě,

se společně dohodly na této smlouvě:

Článek 1

(1) Chorvatská republika a Svatý stolec potvrzují,
že stát a Katolická církev jsou ve své oblasti působ-
nosti nezávislé a autonomní a usilují o plné uznávání
této zásady ve vzájemných vztazích, o vzájemnou
spolupráci v obecném, duchovním a hmotném rozvoji
člověka a o podporu obecného blaha.

Článek 2

(1) Chorvatská republika uznává veřejnoprávní
subjektivitu Katolické církve.

(2) Chorvatská republika rovněž uznává veřejno-
právní subjektivitu všech církevních institucí, které mají
takovou právní subjektivitu dle norem kanonického práva.

(3) Kompetentní církevní autorita může podle
norem kanonického práva zakládat, měnit, rušit
a uznávat církevní právnické osoby. Bude o tom
informovat kompetentní státní výkonné orgány za
účelem evidence podle příslušných státních norem.

Článek 3

Chorvatská republika zaručuje Katolické církvi
a jejím právnickým i fyzickým osobám svobodu sdělo-
vání informací a udržování kontaktů se Svatým
stolcem, s biskupskými konferencemi jiných států,
jakož i s místními církvemi, institucemi a osobami jak
vnitrostátními, tak zahraničními.

Článek 4

S uznáním práva na náboženskou svobodu
Chorvatská republika přiznává Katolické církvi a jejím
komunitám jakéhokoliv obrádu svobodný výkon jejich
apoštolského poslání, především ohledně bohoslužeb,
řízení, následování a činností asociací uvedených
v článku 14.

Článek 5

Do výhradní kompetence příslušné církevní auto-
rity spadá svobodně provádět změny vlastního práv-
ního řádu, zakládat, měnit a rušit církevní provincie,
arcidiecéze, diecéze, apoštolské administratury, územní
prelatury, územní opatství, osobní prelatury, instituty
zasvěceného života a společnosti apoštolského života,
jakož i další církevní právnické osoby.

Článek 6

(1) Katolické církvi přísluší podle norem kano-
nického práva provádět všechna svá církevní
jmenování a udělovat církevní úřady.

(2) Jmenování, přeložení a odvolání biskupů pří-
sluší výlučně Svatému stolci.

(3) Před zveřejněním jmenování diecézního bisku-
pa bude o tom Svatý stolec důvěrně informovat
chorvatskou vládu.

Článek 7

(1) Chorvatská republika zaručuje Katolické církvi
svobodný výkon bohoslužeb.

(2) Chorvatská republika zaručuje nedotknutelnost
bohoslužebných míst: kostelů, kaplí a souvisejících
budov.

(3) Pouze z vážných důvodů a s výslovným sou-
hlasem církevní autority lze tato místa určit k jiným
účelům.

(4) Příslušné úřady Chorvatské republiky mohou
stanovit bezpečnostní opatření na uvedených místech
i bez předchozího uvědomění příslušných církevních
autorit, pokud je to nutné pro ochranu života a zdraví
nebo pro zachování kulturních statků mimořádné
umělecké nebo historické hodnoty.

(5) Při výkonu veřejných bohoslužeb na místech
odlišných od míst uvedených v odstavci 2 (jako v pří-
padě procesí, poutí a jiných úkonů) budou o tom cír-
kevní autority informovat příslušné orgány Chorvatské
republiky, které mají povinnost zajistit veřejný pořádek
a bezpečnost.

Článek 8

(1) V případě trestního stíhání duchovní osoby
z důvodů případných trestných činů uvedených
v trestním zákoně o tom budou soudní orgány
nejdříve informovat příslušné církevní autority.

(2) Zpovědní tajemství zůstává v každém případě
nedotknutelné.

Článek 9

(1) Dny pracovního klidu jsou neděle a následující
svátky:

- a) 1. leden, slavnost Matky Boží, Panny Marie,
Nový rok;
- b) 6. leden, Zjevení Páně neboli Tří králů;
- c) Velikonoční pondělí;
- d) 15. srpen, Nanebevzetí Panny Marie;
- e) 1. listopad, Všech svatých;
- f) 25. prosinec, Narození Páně;
- g) 26. prosinec, první den po Narození Páně,
sv. Štěpána.

(2) Obě zúčastněné strany se dohodnou ohledně
případných změn svátečních dnů.

Článek 10

(1) Církevní právnické osoby mohou nabývat, vlastnit, užívat a zcizovat movitý i nemovitý majetek, jakož i nabývat a zcizovat majetková práva podle kanonických předpisů a zákonů Chorvatské republiky.

(2) Právnické osoby uvedené v odstavci 1 mohou zakládat nadace. Jejich činnost se ohledně civilních účinků řídí zákonnými předpisy Chorvatské republiky.

Článek 11

(1) Katolická církev má právo budovat kostely a církevní stavby a rozšiřovat či měnit již existující podle zákonů platných v Chorvatské republice.

(2) Diecézní biskup rozhoduje o potřebě vybudování církevních staveb a vybírá pro ně místo po dohodě s příslušnými orgány Chorvatské republiky.

(3) Příslušné authority Chorvatské republiky nebudou brát ohled na žádosti o vybudování církevních staveb, pokud neobdrží písemný souhlas diecézního biskupa.

Článek 12

(1) Katolické církvi se zaručuje svoboda tisknout, vydávat a šířit knihy, noviny a časopisy, jakož i jiné činnosti spojené s jejím posláním.

(2) Katolická církev má rovněž přístup k veřejným sdělovacím prostředkům (noviny, rozhlas a televize). Katolická církev má kromě toho právo zakládat a řídit vlastní rozhlas a televizi, v souladu se zákony Chorvatské republiky.

Článek 13

(1) Kanonické manželství od okamžiku svého uzavření zakládá civilní účinky podle zákonů Chorvatské republiky za předpokladu, že pro strany uzavírající manželství neexistují civilněprávní překážky a jsou splněny požadavky zákonů Chorvatské republiky.

(2) Příslušný zákon Chorvatské republiky stanoví způsob zápisu manželství a lhůtu pro tento zápis.

(3) Příprava na kanonické manželství zahrnuje vzdělávání budoucích manželů v církevní nauce ohledně významu svátosti manželství, obzvláště jeho jednoty a nerozlučitelnosti, jakož i ohledně civilních důsledků manželského svazku vyplývajících ze zákonů Chorvatské republiky.

(4) Rozsudky církevních soudů o neplatnosti manželství a rozhodnutí nejvyšší církevní autority o rozvázání manželského svazku budou oznámeny příslušnému civilnímu soudu, aby mohly v souladu se zákony Chorvatské republiky nastat civilní důsledky těchto rozhodnutí.

Článek 14

(1) Chorvatská republika uznává právo věřících sdružovat se za církevními účely. Co se týče civilních důsledků jejich činnosti, budou se taková sdružení řídit zákony Chorvatské republiky.

(2) Chorvatská republika zaručuje katolíkům a jejich sdružením a institucím plnou svobodu působení jak slovem, tak písmem.

Článek 15

Katolická církev má právo zřizovat vzdělávací instituce jakéhokoli stupně a spravovat je podle vlastních předpisů, s ohledem na zákony Chorvatské republiky.

Článek 16

(1) Chorvatská republika uznává a zaručuje právo Katolické církve na poskytování duchovní služby věřícím v nápravných zařízeních, nemocnicích, sirotčincích a v každém veřejném nebo soukromém zařízení poskytujícím lékařskou a sociální pomoc.

(2) Duchovní služba ve zmíněných veřejných zařízeních bude upravena příslušnou dohodou mezi kompetentními autoritami církve a Chorvatské republiky.

Článek 17

(1) Katolická církev může v souladu s příslušnými státními předpisy svobodně spravovat zařízení za účelem poskytování charitativní a sociální péče.

(2) Církevní zařízení sociální a charitativní péče nebo taková zařízení závislé na církvi se řídí vlastními statuty a mají stejná práva a výsady jako státní zařízení založená za stejným účelem.

(3) Katolická církev a Chorvatská republika se dohodnou na vzájemné spolupráci svých zařízení sociální a charitativní péče.

(4) Kompetentní authority Chorvatské republiky a Katolické církve se dohodnou na ekonomické pomoci, kterou Chorvatská republika poskytne institucím Katolické církve za účelem obecného prospěchu pro společnost.

(5) Instituce uvedené v odstavci 1 tohoto článku se ohledně civilních důsledků budou řídit zákony Chorvatské republiky.

Článek 18

(1) Chorvatská republika a Svatý stolec budou po vzájemné dohodě diplomatickou cestou řešit pochybnosti nebo problémy, jež by mohly vzniknout při výkladu a aplikaci ustanovení této smlouvy.

(2) Oblasti společného zájmu vyžadující nová nebo dodatečná řešení projedná příslušná smíšená komise, složená z představitelů obou smluvních stran, která předloží své návrhy příslušným autoritám ke schválení.

Článek 19

(1) Tato smlouva bude ratifikována podle vlastních zákonů smluvních stran a vstoupí v platnost okamžikem výměny ratifikačních listin.

(2) V případě, kdy jedna ze smluvních stran uzná, že se podstatně změnila okolnost, za níž byla podepsána tato smlouva, přistoupí se k vhodným jednáním.

Podepsáno v Záhřebu dne 19. prosince 1996 ve dvou originálech, každý v chorvatském a italském jazyce, přičemž oba texty jsou stejně autentické.

za Svatý stolec
+ Giulio Einaudi
za Chorvatskou republiku
Jure Radić

Ratifikační listiny smlouvy uzavřené mezi Svatým stolicem a Chorvatskou republikou byly vzájemně předány a přijaty ve Vatikánu dne 9. dubna 1997. Též dne tedy smlouva vstoupila v platnost podle ustanovení článku 19 téže smlouvy.